ΕΤΟΣ Δ΄. Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης τῇ 13 Ἀπριλίου 1914 ΑΡΙΘ. 173.

ΠΟΙΜΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗι ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗι ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ. — *Λόγος περὶ τῆς σημασίας τῶν πανελληνίων ἐράνων ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τῆς Ναυαρχίδος «Κωνσταντίνου Βασιλέως».—Λόγος εἰς τοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.*

ΛΟΓΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΡΑΝΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ»

«Ταῖς μὲν χερσὶν ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις » πρὸς τὸν Θεὸν εὐχόμενοι». (Μακ. Β.΄ 15, 27)
«Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· Δράκων οὗτος, ὃν » ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ». (Ψαλμ. 103)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.—Οἱ πόλεμοι τοῦ Κράτους μας οἱ ἐπίσημοι ἐτελείωσαν ἀπὸ πολλοῦ. Ἀλλ᾽ ἄγνωστον δὲν εἶναι εἰς κανένα σας πόσον μῖσος τρέφουν κατὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ νικηθέντες ἐχθροί της. Τὸ λοιπόν, ἂν καὶ θέλῃ τὴν εἰρήνην, τῆς ὁποίας ἔχει τὴν ἀνάγκην, ὅμως ἀναγκάζεται τὸ Κράτος νὰ λάβῃ ὅλα του τὰ μέτρα τῆς ἀμύνης. Ποῖα δ᾽ εἶναι ταῦτα; Τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεών του ἡ ἐνίσχυσις. Καὶ ναὶ μὲν ἡ πρόνοια περὶ τῆς πολεμικῆς τοῦ Κράτους προετοιμασίας εἶναι τῆς Κυβερνήσεως καθῆκον. Ἀλλὰ καὶ ὁ φιλόπατρις Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἀπέναντι τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐπισήμου Κράτους εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς Πατρίδος. Διὰ τοῦτο μόλις ἐτελείωσαν οἱ δύο τελευταῖοι πόλεμοι ἐρρίφθη τότε εἰς τὸ μέσον ἡ λαμπρὰ ἰδέα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατασκευῆς ἑνὸς μεγάλου πλοίου, τὸ ὁποῖον νὰ τεθῇ ὡς βάσις ἀσφαλὴς τοῦ νέου Ἐθνικοῦ μας Στόλου. Ἡ ἰδέα αὕτη, σύμφωνος μὲ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ πανελληνίου, εἶναι δυνατὸν βεβαίως ἐντὸς ὀλίγου χρόνου νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστέα, ἂν ἕκαστος ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἄτομον καὶ ὅλοι μας ἀπὸ κοινοῦ ὑποστη-

ρίξωμεν αὐτὴν γενναίως. Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ μεγίστη σημασία τῆς διὰ τῶν ἐράνων τούτων ἐνισχύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου; Περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἐθνικοῦ ζητήματος εἶναι σήμερον ὁ λόγος οὗτος.

Τὸ ὁμολογοῦν, ἀγαπητοί, εἰλικρινῶς οἱ φίλοι· δὲν δύνανται νὰ τ' ἀρνηθοῦν καὶ οἱ ἐχθροί, τὸ ποῖον; Ὅτι ὁ Στόλος τῆς Ἑλλάδος, μόνος του αὐτὸς ὠφέλησεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅσον ὅλοι οἱ συμμαχικοὶ ὁμοῦ στρατοί. Τὴν νίκην κατὰ τῆς Τουρκίας, τὸ διακηρύττουν ὅλοι, — καὶ εἶναι κ' ἡ ἀλήθεια,—τὴν ἔδωκεν πρὸ πάντων ὁ Στόλος ὁ Ἑλληνικός. Κύριος δὲ οἶδε τὸ τέλος τί θὰ ἦτο, ἂν ἔλειπαν τὰ πλοῖά μας, ἂν ἔλειπεν ἰδίως ὁ «Ἀβέρωφ», τὸ λατρευτόν μας τοῦτο πλοῖον. Ὁ Θεὸς νὰ τὸ διαφυλάττῃ σῶον καὶ ἀβλαβές!

Διότι συνέδραμαν μεγάλως καὶ τὰ λοιπὰ πολεμικά μας σκάφη. Ποῖος δύναται νὰ τ' ἀρνηθῇ; Καὶ ἰδέτα! Ἕνα περὶ πλέον ἔτος ἦσαν πάντοτε καὶ διαρκῶς εἰς τὸν ἀτμόν, καὶ ἐφύλατταν σκοπὸν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει, καὶ ἐνήργουν νηοψίας αὐστηρὰς εἰς τὰ ξένα πλοῖα τὰ ἐμπορικά, καὶ ἀπέκλειαν σφιγκτὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρμάδαν. Ἐν καιρῷ δὲ ναυμαχίας ἐπολέμησαν βεβαίως καὶ αὐτὰ μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ Θεὸς νὰ τὰ διαφυλάττῃ καὶ αὐτὰ ἐπίσης ἀκέραια καὶ ἀβλαβῆ!

Ἀλλὰ ποῖος ἦτο τοῦ ἐχθροῦ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος; Ἐναντίον τίνος κυρίως καὶ πρὸ πάντων ἔστρεφεν ὅλα τὰ μεγάλα του κανόνια ὁ ἐχθρός; Ἐναντίον τοῦ «Ἀβέρωφ». Διότι μόνος καὶ αὐτὸς τὸν προεκάλει ὅλον τὸν ἐχθρόν· μόνος καὶ αὐτὸς τὸν ἐκυνήγει κατὰ πόδας τὸν φυγάδα στόλον τῆς Τουρκίας. Ὅπως δ' ἄλλοτε ὁ βασιλεύς μας Μίνως, οὕτω καὶ τὸ πλοῖον ὁ «Ἀβέρωφ» ἔγινε θαλασσοκράτωρ τοῦ Αἰγαίου, ἀποδώσας τὴν τριπόθητον ἐλευθερίαν εἰς τὰς ἀδελφάς μας Νήσους. Ὁ Θεὸς ν' ἁγιάσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας εὐεργέτου, ὅστις ἔδωκε τὸ πρῶτον χρῆμα καὶ κατεσκευάσθη ὁ «Ἀβέρωφ!» Ὁ Θεὸς νὰ στερεώνῃ καὶ τὸν ἱκανώτατον καὶ τολμηρόν μας Ναύαρχον! Ὁ Θεὸς νὰ δίδῃ πάντοτε τὴν νίκην εἰς ὅλους τοὺς γενναίους καὶ ἀφόβους ναυτικούς μας!

Ναί, ἀγαπητοί! Νὰ εὐχώμεθα θερμῶς εἰς τὸν Θεόν, ὅπως καὶ εὐχόμεθα ἐπ' Ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ Στόλου μας καὶ τοῦ Στρατοῦ. Ἀλλὰ μὲ τὰς εὐχάς μας μόνον ἄνευ καὶ τῆς ὑλικῆς μας συνδρομῆς ὅλον τὸ καθῆκον μας δὲν ἐξοφλοῦμεν. Μὲ τὴν καρδίαν καὶ τὸ στόμα σας προσεύχεσθε, μὲ τὰς χεῖρας δὲ νὰ ἀγωνίζεσθε, μᾶς λέγει ἡ ἱερὰ Γραφή, διδάσκουσα, ὅτι ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπίκλησιν τῆς θείας βοηθείας ἀπαιτεῖται σύγχρονος καὶ ἡ ἐνέργεια ἡμῶν. Καὶ παράδειγμα ὁ εὐλαβής μας Ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι ναυτικοί μας· ἐζήτησαν βεβαίως οὗτοι τοῦ Σταυροῦ τὴν συμμαχίαν ἐν καιρῷ τῆς ναυμαχίας καὶ τοὺς ἐβοήθησεν ἡ θεία χάρις, καὶ ἐνίκησαν χωρὶς σχεδὸν ν' ἀνοίξῃ κἀνενὸς ἡ μύτη. Ἀλλ' ἦσαν καὶ τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔσχιζαν τὴν θάλασσαν κατὰ μῆκος καὶ εἰς πλάτος· ἦτο καὶ ὁ «Ἀβέρωφ» ὥς τις Δράκων, ὅστις εἶχε κατασκευασθῇ ἐγκαίρως ὥστε νὰ ἐμπαίζῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τῶν φυσικῶν στοιχείων. «Ἐκεῖ πλοῖα »διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ». Τόση ἦτο τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τοῦ ἄλλου Στόλου ἡ ἀνεκτίμητος ὑπηρεσία πρὸς τὸ Ἔθνος!

Ἀλλὰ τώρα μὲ τὴν διπλασίαν αὔξησιν τοῦ Κράτους, τώρα μὲ τὴν αὐ-

ξησιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ νὰ ἀσφαλίσῃ ὅσα σὺν Θεῷ ἀπέκτησεν ἐσχάτως, καὶ νὰ ἀνακτήσῃ ὅσα ἔτι μᾶς ἀνήκουν, πρέπει καὶ ὁ Στόλος μας ν' αὐξήσῃ. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἔλειψεν ἀμέσως ἡ ἐπίσημος ἀρχὴ τοῦ Κράτους ὅπως παραγγείλῃ ἐπὶ τούτῳ νέα πλοῖα· πρόκειται δὲ νὰ παραγγείλῃ ἐν καιρῷ καὶ ἄλλα. Ἀλλ' ἔχετε ἀκούσει πόσα νέα καὶ μεγάλα σκάφη ἔχει παραγγείλει κ' ἡ Τουρκία. Ἔχει, φαίνεται, σκοπὸν ὅλα της νὰ ξετινάξῃ τὰ ταμεῖα, καὶ νὰ γίνῃ δούλη τῶν Τραπεζιτῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν δανείζουν, ἀρκεῖ μόνον στόλον ἰσχυρὸν νὰ καταστaίσῃ, ὅπως μᾶς ἐπιτεθῇ ἀμέσως, καὶ, ἂν δυνηθῇ, νὰ λάβῃ πάλιν ὅ,τι ἔχασε προσφάτως. Τόσῳ μᾶς μισοῦν οἱ Τοῦρκοι! Δοῦλοι προτιμότερον νὰ γίνουν οἰκονομικῶς παρὰ νικημένοι νἆναι ἀπὸ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα! Ἰδοὺ ὁ νοῦς των καὶ τὸ πάθος τῶν ἐχθρῶν μας!

Ἀλλὰ βέβαια δὲν εἴμεθα ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια, ὅπως δώσωμεν καιρὸν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κράτους τὸ φιλότιμον αὐτῶν νὰ σώσουν. Ἔχομεν ἡμεῖς εὐγενεστέραν τὴν φιλοτιμίαν, νικηταὶ δὲ σὺν Θεῷ ἀναδειχθέντες, δὲν θὰ παραλείψωμεν βεβαίως ἀπὸ τὸ νὰ πράξωμεν τὸ πᾶν, ὅπως ἔχωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν ναυτικὴν ὑπεροπλίαν. Ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν της, ἐξοπλίζουσα τὸ Κράτος καθόσον δύναται καλύτερον. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὡς ἰδιῶται θὰ πράξωμεν τὸ ἰδικόν μας χρέος, ναυπηγοῦντες ἕνα νέον πλοῖον πρώτης τάξεως κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἀντοχήν. Εἶναι πολύ μας τοῦτο; Ὄχι Εἶναι μὲ τὴν θέλησίν μας ὅλων; Μάλιστα. Ἐμπρὸς λοιπόν! Νὰ μὴ χάνωμεν καιρόν. Ὅλοι νὰ συνεργασθῶμεν ὁλοψύχως ἐπὶ τούτω. Τὸ πῶς δ' ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν τὸ ὑπέδειξεν ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀθηνῶν, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Ναυάρχου, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐνεργείας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας. Ἔστειλε λοιπὸν εἰς ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, ἔστειλε καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν Κρήτῃ ὁδηγίας καὶ ἐκκλήσεις καὶ μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς. Καταρτίσατε καὶ σεῖς ἐπιτροπάς, ἐνεργήσατε δεόντως καὶ κηρύξατε παντοῦ· κάθε Κρητικὸς νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὸς τὴν γενναίαν συνδρομήν του. Πρέπει δὲ νὰ μάθῃ πᾶς τις, ὅτι ὁ ἀγοραστὴς *δελτίου ἢ δελτίων* τῆς μελετωμένης Ναυαρχίδος θεωρεῖται δωρητὴς τοῦ Ἔθνους καὶ θὰ λάβῃ μίαν καλλιτεχνικὴν αὐτῆς εἰκόνα, φέρουσαν σημειωμένον τ' ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν τῆς δωρεᾶς του, φέρουσαν προσέτι τοῦ Ναυάρχου τὴν σεπτὴν ὑπογραφήν. Εἶναι σκόπιμον ἐπίσης νὰ γνωρίζουν ὅλοι, ὅτι ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ γραφοῦν εἰς τέσσαρα μεγάλα καὶ χρυσᾶ βιβλία. Ἐξ αὐτῶν δὲ θὰ δοθῇ τὸ ἕνα δῶρον εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατὰ τὴν ἐπέτειόν ἑορτήν· τὸ δὲ ἄλλο θὰ τεθῇ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον· τὸ δὲ τρίτον εἰς τῶν Ναυτικῶν τὸ Ὑπουργεῖον· καὶ τὸ τέταρτον θὰ μένῃ εἰς αὐτὴν τὴν Ναυαρχίδα.

Καὶ πρῶτον ἆρά γε, ἀγαπητοί, τί νὰ σημαίνῃ ἡ εἰκὼν τῆς Ναυαρχίδος, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ δῶρον εἰς τοὺς δωρητάς; Εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη κόσμημα πολυτιμότατον τοῦ οἴκου μας· εἶναι τῆς οἰκογενείας ἱερώτατον κειμήλιον· εἶναι δι' ἡμᾶς τίτλος ἐθνικός· εἶναι πρώτης τάξεως παράσημον· εἶναι μέτρον τῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν Πατρίδα· εἶναι δεῖγμα τῆς ἀφοσιώσεώς μας πρὸς τὸν Βασιλέα· εἶναι ἡ ἐπίσημος ἐξόφλησις μιᾶς

ἡμῶν ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν Πατρίδα. Ποῖος ἐξ ἡμῶν λοιπὸν δὲν θὰ προσπαθήσῃ ὅπως δώσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ὑπὲρ δύναμιν πρὸς ἀπόκτησιν μιᾶς εἰκόνος, ἡ ὁποία περιέχει τόσην σημασίαν ἐθνικὴν καὶ τιμὴν προσωπικὴν εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς;

Τί δὲ νὰ σημαίνουν καὶ τὰ τέσσαρα χρυσᾶ βιβλία, τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν, ὡς εἴπαμεν, εἰς τὰ τέσσαρα ἐπισημότερα σημεῖα ὡς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς Ἑλλάδος; Διότι βέβαια δὲν εἶναι ἄνευ λόγου ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ τοιαύτη τοποθέτησις αὐτῶν. Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν, φρονῶ, πῶς εἶναι εἶδος προσφωνήσεως τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα, ἡ ὁποία λέγει τὰ ἑξῆς. Βασιλεῦ Μεγαλειότατε! Εὐλαβῶς σε προσκυνοῦμεν; Εἶπες ὅτι θέλεις τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς φίλους σεβαστήν, φοβερὰν δ' εἰς τοὺς ἐχθρούς. Τοῦτο θέλει καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός σου. Καὶ ὅτι ὅ,τι θέλει οὗτος ἔχει καὶ τὴν πρόθυμον φιλοπατρίαν νὰ τὸ πράξῃ, ἀπόδειξις τὸ χρυσοῦν αὐτὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον εὐσεβάστως σοι προσφέρει δῶρον εἰς τὴν ἑορτήν σου. Περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν ἀφωσιωμένων ὑπηκόων σόυ, οἱ ὁποῖοι συνεισέφεραν γενναίως διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπωνύμου σου νέας καὶ μεγάλης Ναυαρχίδος, ἥτις ἀσφαλῶς θὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας.

Ἐρωτῶ λοιπόν, ἀγαπητοί, καὶ πάλιν· ποῖος Ἕλλην δὲν θὰ κάμῃ τὰ ἀδύνατα δυνατά, ὅπως λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ γραφῇ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο; Διότι τὸ χρυσοῦν αὐτὸ βιβλίον εἶναι τὸ ἐπίσημον βιβλίον, ὅπου πρόκειται νὰ ἐγγραφοῦν πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ὅσοι συνεισέφεραν γενναίως πρὸς ναυπήγησιν τῆς Ναυαρχίδος.

Ἀλλὰ καὶ τὸ βιβλίον τὸ εἰς τὸ Μουσεῖον φυλαγμένον ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν ἔννοιάν του. Εἶναι ὡς νὰ λέγῃ εἰς τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀπογόνους τῶν συνδρομητῶν. Μὲ θυσίας αἵματος μεγίστας ἐμεγάλωσε τὸ Κράτος διπλασίως ὁ ἡρωϊκὸς Στρατός μας καὶ ὁ Στόλος, ὁ ἕνας παραπλεύρως εἰς τὸν ἄλλον πολεμήσας νικηφόρως ἐναντίον δύο φοβερῶν ἐχθρῶν· φιλότιμοι δ' ἡμεῖς οἱ ἄλλοι προσεφέραμεν ποταμηδὸν τὸ χρῆμα, καὶ κατεσκευάσθη μία νέα Ναυαρχίς, ἱκανὴ νὰ ἀσφαλίσῃ τοὺς καρποὺς τῶν θυσιῶν αὐτῶν τοῦ Ἔθνους, ἱκανὴ προσέτι νὰ σᾶς παραδώσῃ ηὐξημένην ἔτι μᾶλλον τὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν. Ἰδοὺ δὲ τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων. Ἀναγνώσατε καὶ μιμηθῆτε.

Τὸ βιβλίον τέλος τὸ ἐντὸς τῆς Ναυαρχίδος τί νὰ θέλῃ ἆρά γε νὰ εἴπῃ καὶ αὐτό; Εἶναι τοῦτο ἡ ἀνάγλυφος ἐπιγραφὴ τοῦ σκάφους καὶ θὰ λέγῃ ὡς ἑξῆς μὲ θεώρατα ὁλόχρυσα ψηφία. Ἡ μεγάλη αὐτη Ναυαρχίς, σύμβολον τοῦ ἐνδόξου κατὰ θάλασσαν μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος εἶναι δῶρον τῶν ὁμογενῶν, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἔσπευσαν καὶ συνεισέφεραν τὸ ὑπέρογκον ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐχρειάσθη αὐτη νὰ ναυπηγηθῇ.

Ὥστε δὲν θὰ μείνῃ μόνος εὐεργέτης ἐθνικὸς τοῦ Στόλου ὁ ἀοίδιμος Ἀβέρωφ, οὔτε μεταξὺ τῶν ἄλλων πλοίων μόνον τὸ περίφημον ὁμώνυμόν του σκάφος. Ὄχι! Διότι πόσα καὶ ποῖα νέα πλοῖα πρόκειται τὸ Κράτος ν' ἀποκτήσῃ; Δέκα θωρηκτὰ μεγάλα· τρία ὅμοια μὲ τὸν «Ἀβέρωφ»· εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἀντιτορπιλλικά· εἴκοσιν ὑδραεροπλάνα· τρία ὑποβρύχια· ἱκανὰ τορπιλλικὰ καὶ ἀρκετὰς κανονιοφόρους. Φαντασθῆτε

τώρα εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀξιολόγου τούτου Στόλου μὲ πληρώματα τοὺς τολμηροτέρους καὶ δεξιωτέρους ναυτικοὺς τοῦ κόσμου ἕνα νέον σκάφος ὑπερδιπλάσιον τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ μὲ Ναύαρχον τὸν θαυμάσιον ναυμάχον Παῦλον Κουντουριώτην. Ποῖός σας δὲν εὔχεται νὰ ζήσῃ, ὅπως ἴδῃ τὸ ἐξαίσιον αὐτὸ φαινόμενον τῆς ναυτικῆς ἡμῶν δυνάμεως; Ὅστις ζήσῃ μετὰ μόλις ἓξ ἔτη ὅ,τι τώρα βλέπει νοερῶς, θὰ τὸ ἴδῃ καὶ πραγματικῶς. Ὁποία τότε ἐθνικὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἔχῃ ἕως τότε ζωντανούς, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ συνδράμῃ ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους!

Διότι τὸ εἴπαμεν προηγουμένως καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλέγομεν· ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ Κράτος πρέπει καὶ ἡμεῖς ὡς ἰδιῶται νὰ προσφέρωμεν τὴν γενναίαν συμβολήν μας. Πῶς δὲ καὶ κατὰ ποῖον τρόπον; Ἀγοράζοντες εἰς πᾶσαν νέαν κλήρωσιν ἱκανὰ λαχεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου. Μάλιστα! Ἀλλ᾽ ἐκτὸς αὐτῶν ἀγοράζοντες καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν πλειότερα δελτία διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ναυαρχίδος «Κωνσταντίνου Βασιλέως».

Εἶπα, ὅσον εἶναι δυνατὸν πλειότερα δελτία νὰ ἀγοράσωμεν. Διότι καὶ τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ κοστίσῃ τριπλασίως τοῦ «Ἀβέρωφ». Διότι καὶ τὸ πλοῖον τοῦτο πρόκειται νὰ ἐνσαρκώσῃ ὅλα τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους. Διότι καὶ τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπεροπλίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Διότι τέλος καὶ τὸ σκάφος τοῦτο θ᾽ ἀναδείξῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς φίλους σεβαστήν, φοβερὰν δ᾽ εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Ἰδού, ἀγαπητοί, διατί ὀφείλομεν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ συνδράμωμεν τὸ Ἔθνος μὲ τὸν σφοδρότερόν μας ἐνθουσιασμόν, καὶ μὲ τὰς αἰσιωτέρας μας ἐλπίδας, καὶ μὲ τὴν εὐγενεστέραν ἅμιλλάν μας πρὸς ἀλλήλους, καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Καὶ ἠκούσατε πραγματικῶς τί συνεισφέρουν ἄλλοι μας ὁμογενεῖς. Θαυμαστὰ ποσὰ προσέφεραν οἱ κάτοικοι χωρίων ἐν Μακεδονίᾳ! Μὲ τελείαν τὴν ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας πρὸς τὸ Ἔθνος δὲν θὰ δείξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Κρήτῃ γενναιοδωρίαν ἴσην πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀγώνων καὶ τῶν τόσων ἄλλων ἑκουσίων θυσιῶν μας; Αἱ ὑπέρογκοι αἱματηραὶ θυσίαι εἰς τὸ μακρυνότερον καὶ τὸ πρόσφατόν μας παρελθὸν δὲν ἀποτελοῦν βεβαίως λόγον ἐπαρκῆ, ὅπως ἀρνηθῶμεν τὴν ἐκδήλωσιν ἀναλόγου γενναιοδωρίας καὶ εἰς τὴν περίστασιν τὴν προκειμένην. Οἱ ἀριστοῦχοι τῆς φιλοπατρίας ἀξιοῦν νὰ προεξάρχουν πάντοτε καὶ πανταχοῦ εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν ἐμφάνισιν.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀγαπητοί! Ἂς δείξωμεν οἱ Κρῆτες ὅλοι τὸ ἄριστον παράδειγμα ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐθνικῶν ἐράνων. Ἂς δώσωμεν τὸν γενναῖον ἔρανόν μας πάντες, δίδοντες ὅσα πρέπει νὰ προσφέρωμεν πρὸς κατασκευὴν τῆς Ναυαρχίδος. Ἂς ἀποκτήσωμεν οἱ πάντες τῆς Ναυαρχίδος τὴν σεπτὴν εἰκόνα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς δωρεᾶς μας τὸν ἐθνωφελέστερον καὶ τὸν τιμητικώτερον. Διότι ἀρκούντως ἐξηγήθη εἰς τὸν παρόντα λόγον πόσον ἐθνικὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς προσφορᾶς μας ταύτης, καὶ πόση εἶναι ἡ τιμὴ καὶ τὸ σέμνωμα ἡμῶν νὰ γραφῶσι τὰ ὀνόματά μας εἰς τὰ ὁλόχρυσα βιβλία τῶν ἐράνων τούτων. Τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι ἡ ἐπίσημος ἀπογραφὴ τῶν τιμητικωτάτων παρασήμων, μὲ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ κοσμήσῃ ἡ Πατρὶς τὸ στῆθος τῶν προθύμων καὶ γενναίων της συνδρομητῶν.

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.—Ἐπειδὴ ἀπό τινος καιροῦ ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τὸν Ἐθνικὸν ἡμῶν Στόλον, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος, καὶ ἀπὸ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ διατήρησις τῶν κεκτημένων, εἶναι δίκαιον βεβαίως νὰ ἀναμνηθῶμεν ἔτι ἅπαξ μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τοὺς ἀοιδίμους εὐεργέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, καὶ νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτῶν τὸν κατάλληλον ἔπαινον. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν μεγίστων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἡμετέρου Στόλου εἶναι καὶ ὁ κάλλιστος ἔπαινος τῶν μεγάλων αὐτοῦ εὐεργετῶν καὶ ὑποστηρικτῶν.

Πόσα εἶναι, ἀγαπητοί, τὰ πλοῖα τοῦ σημερινοῦ μας Στόλου; Ὀλίγα σχετικῶς καὶ μικρά. Καὶ ἐν τούτοις! Ὁ Στόλος οὗτος ὁ σχετικῶς μικρὸς ἰδοὺ τί καὶ τί κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου κατὰ τὸν τελευταῖον ἀγῶνα. Πρῶτον ἀπεμόνωσε τελείως ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτῶν τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐμάχοντο εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν. Δεύτερον προέλαβε τὴν εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου μεταφορὰν νέων στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τρίτον ἐματαίωσε τὴν προμήθειαν γεανθράκων, ἡ ἔλλειψις τῶν ὁποίων ἐκράτησεν εἰς ἀκινησίαν τοὺς τουρκικοὺς σιδηροδρόμους. Ἄλλο, ἔκαμνεν ὅπου ἦτο ἀνάγκη ἀποβάσεις Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὅπως ἀπασχολῆται ὁ ἐχθρός. Συνεχίζων δὲ τὴν δρᾶσιν τῶν πυρπολικῶν τοῦ 21, ἐτορπίλλισε καὶ ἐβύθισε δύο τουρκικὰ πλοῖα. Ἐκέρδησε δύο λαμπρὰς ναυμαχίας. Καὶ τέλος κατέλαβεν ὅλας τὰς νήσους ἀπὸ τὴν Θάσον τὴν πρὸ τῆς Καβάλλας μέχρι τῆς Ἰκαρίας παρὰ τὴν Σάμον.

Καθὼς ἦτο φυσικόν, ἡ ἀποτελεσματικὴ αὕτη ἐνέργεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ἀνεδόξασε τὸ ναυτικὸν ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, ἡμᾶς δὲ ἐγέμισεν ἀπὸ θαυμασμὸν μὲν πρὸς τὸν νικηφόρον Στόλον, ἀπὸ βαθυτάτην δὲ εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς δωρητάς του.

Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα καταπλημμυρίζουν τὰς καρδίας μας κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, εἶναι συγχρόνως καὶ ἄπειρος εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν ἀοίδιμον εὐεργέτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, τὸν ἐκ τῆς Ἑλληνικωτάτης Ἠπείρου Γεώργιον Ἀβέρωφ.

Διότι καλαὶ μὲν καὶ ἅγιαι εἶναι ὅλαι αἱ πολλαὶ καὶ διάφοροι δωρεαί, τὰς ὁποίας ἔκαμαν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ κάμνουν εὐτυχῶς καθ' ἡμέραν πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν, ἱδρύοντες ἢ προικοδοτοῦντες διὰ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν σχολεῖα, νοσοκομεῖα, κοινωφελῆ καὶ ἐθνικὰ καταστήματα, ὁποῖα πρὸς τιμὴν τῆς ἑλληνικῆς φιλογενείας κοσμοῦν πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἑλληνικήν. Ἀλλ' ὁ ἀοίδιμος Ἀβέρωφ δὲν ἔλειψε μὲν καὶ αὐτὸς

ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν γενναίας δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους. Καὶ τὰς δωρεάς του ταύτας τὰς κηρύττουν τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Μετσόβου, ἡ ἀναμαρμάρωσις τοῦ θαυμασίου παναθηναϊκοῦ Σταδίου, ἡ στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθαν οἱ περισσότεροι τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διαπρεψάντων εἰς τὸν πόλεμον Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, καὶ ἄλλα κοινωφελῆ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ ἱδρύματα. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀναδεικνύει τὸν ἀείμνηστον Ἀβέρωφ πρώτης τάξεως ἐθνικὸν εὐεργέτην, εἶναι ἡ σκοπιμωτάτη δωρεά του, διὰ τῆς ὁποίας κατεσκευάσθη τὸ ὁμώνυμόν του πολεμικόν σκάφος. Ἡ ἐμπνευσμένη αὐτη δωρεὰ τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ ἐκάλυψεν ὅλας τὰς λοιπὰς ἐθνικὰς δωρεάς. Διότι δι' αὐτῆς ἐναυπηγήθη ἐν καιρῷ ἡ Ναυαρχὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ἥτις ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰς τὸν τελευταῖον πολεμικὸν κατακλυσμὸν τῆς Ἀνατολῆς ἐσώθησαν τὰ πάντα ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ἀνεξαρτησία της, καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν ὑποδούλων τέκνων της, καὶ τὸ μέλλον της, καὶ ἡ τιμή της καὶ ἡ δόξα.

Ἰδοὺ διὰ τί εἶναι δικαιοτάτη ἡ ἰδιάζουσα ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν προορατικώτατον ἐθνικόν μας εὐεργέτην Γεώργιον Ἀβέρωφ, τοῦ ὁποίου ἔστω αἰωνία ἡ μνήμη καὶ αἰώνιος ὁ ἔπαινος καὶ ἡ τιμή!

Ἀλλὰ τὸ μνημόσυνον καὶ ὁ ἔπαινος τοῦ ἀοιδίμου Γ. Ἀβέρωφ ὡς τοῦ μεγίστου τῶν συγχρόνων εὐεργετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου μᾶς ἐνθυμίζει καὶ ἄλλους ἀρχαιοτέρους μεγίστους ἐπίσης εὐεργέτας καὶ ἥρωας συνάμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ὑπὲρ τῶν ὁποίων εἶναι ὡσαύτως δικαιοτάτη ἡ μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ἀνάμνησις καὶ ὁ ἔπαινος καὶ ἡ τιμή. Ποῖοι δὲ εἶναι οὗτοι; Οἱ ἀείμνηστοι Ὑδραῖοι, Ψαριανοὶ καὶ Σπετσιῶται. Ποῖαι δὲ ὑπῆρξαν αἱ ὑπηρεσίαι αὐτῶν αἱ ἐθνικαὶ καὶ αἱ μεγαλοδωρίαι των; Ἀριθμεῖτε. Προσέφεραν τὰ ἰδιόκτητα ἐμπορικοπολεμικά των πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσχηματίσθη ὁ τότε Ἑλληνικὸς Στόλος, ὁ τόσον θαυματουργήσας κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐπανάστασιν. Ἄλλο· προσέφεραν οἱ ἴδιοι ὅλα τὰ πληρώματα τοῦ Στόλου, τὰ ὁποῖα ἔδειξαν τόσην πειθαρχίαν, τόσην δεξιότητα, τόσην ἐγκαρτέρησιν, καὶ τόσην τόλμην. Τρίτον· οἱ αὐτοὶ ἔδωκαν καὶ τοὺς τολμηροτάτους ἐκείνους Ναυάρχους, τῶν ὁποίων ἡ μεγαλοφυΐα ἦτο ἴση μὲ τὴν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων. Καὶ τὸ ἄλλο δὲ τὸ καὶ μέγιστον· νησιώτης ἦτο καὶ ὁ ἀνώτατος κυβερνήτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης, ὅστις, εἶχεν τόσην ὀξυδέρκειαν καὶ τόσην διοικητικὴν ἱκανότητα, ὥστε ἡ ὑπηρεσία του νὰ ἰσοφαρίζῃ μὲ τὴν δρᾶσιν ὅλων ὁμοῦ τῶν ὑπηρετησάντων ἐπὶ τῶν πλοίων.

Ἀλλ' ἐκτὸς ὅλων τῶν πολυτιμοτάτων τούτων ὑπηρεσιῶν αὐτῶν οἱ ἀείμνηστοι νησιῶται προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ χρήματα, πόσα νομίζετε; Ὅσα ἡμεῖς ὅλοι δὲν ἐδώκαμεν κατὰ τὸν τελευταῖον ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν. Ἀλλὰ πόσα λοιπόν; Ὅσα διὰ τοῦ ἐκτεταμένου ἐμπορίου των, διὰ τῶν συνετῶν οἰκονομιῶν των καὶ διὰ τῆς ἐμπνευσμένης προνοίας των εἶχαν ἀπαταμιεύσει χάριν τῆς Πατρίδος, ἤτοι περὶ τὰ εἴκοσι ἑκατομμύρια δραχμῶν!

Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ὀνομαστικῶς οἰκογενείας τινάς, οἱ Κουν-

τουριῶται, ἡ οἰκογένεια δηλαδὴ τοῦ σημερινοῦ Ναυάρχου, προσέφερε τὰ τρία τέταρτα τῶν οἰκονομιῶν της, ἤτοι δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν, οἱ Ἀνάργυροι καὶ οἱ Τομπαζαῖοι ἀνὰ 600 χιλ. δραχμῶν, οἱ Μέξαι 500 χιλ. οἱ Βουδουραῖοι, οἱ Μποτασαῖοι, οἱ Κοτσάδες, οἱ Ἀποστόλαι ἀνὰ 50 χιλιάδας περίπου καὶ ἄλλοι ἄλλα διάφορα ποσά.

Ὥστε καὶ τὰ πλοῖα, μὲ τὰ ὁποῖα συνεπήχθη ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος, καὶ τὰ πληρώματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐνεψυχώνετο ὁ Στόλος καὶ οἱ κυβερνῆται οἱ ὁποῖοι ἔδιδαν εἰς αὐτὸν τὴν κίνησιν καὶ τὴν μεγαλουργίαν, καὶ ὁ ἀνώτατος διευθυντικὸς νοῦς, ὅστις ἐρρύθμιζε θαυμασίως τὰ κατ' αὐτόν, ταῦτα πάντα ἦσαν αἱ εἰς εἶδος καὶ εἰς προσωπικὴν ὑπηρεσίαν δωρεαὶ τῶν νησιωτῶν ἐκείνων. Ὡς ἐὰν δὲ δὲν ἤρκουν αὗται μόναι, τί ἄλλο εἴπαμεν ὅτι ἔπραξαν; Ἤνοιξαν τὰ ταμεῖά των τὰ πλήρη χρημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀποκτήσει δι' ἐντίμου ἐμπορικῆς ἐργασίας, καὶ τὰ παρέδωκαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Πατρίδος. Ἰδού, εἶπαν, καὶ τὰ πλοῖά μας, καὶ οἱ βραχίονές μας, καὶ ἡ ζωή μας, καὶ αἱ οἰκονομίαι μας, ὅλα εὐχαρίστως τὰ θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν σου, ὦ λατρευτὴ Πατρίς μας!

Ναί, ἀοίδιμοι ναυτικοί μας! Ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους προσωπικὰς καὶ χρηματικάς σας θυσίας. Ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν, ὅτι σεῖς ὑπήρξατε εἰς τὰ 21 οἱ προμαχῶνες τῆς Πελοπονήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Σεῖς ἀνεδείξατε νικηφόρον τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀπὸ τῆς Τενέδου μέχρι τῶν Πατρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Μεσολογγίου μέχρι τῆς Σάμου. Σεῖς ἐπεδείξατε τοιαύτας ναυτικὰς ἀρετάς, αἵτινες εἶναι ἱκαναὶ νὰ προκαλοῦν ἀϊδίως τὸν θαυμασμὸν ὅλων τῶν ναυτῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ συγκινοῦν τὴν καρδίαν ὅλων τῶν ποιητῶν. Ἂν δὲ ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη τότε κατὰ μέγα μέρος χάρις εἰς τὸν Στόλον, ἡ εὐγνωμοσύνη ἐπὶ τούτῳ χρεωστεῖται πρὸ πάντων εἰς σᾶς τοὺς ναυτικοὺς τῆς Ὕδρας, τῶν Ψαρρῶν καὶ τῶν Σπετσῶν. Θὰ σκιρτοῦν δὲ βεβαίως αἱ ψυχαί σας ἐκ χαρᾶς, διότι καὶ σήμερον οἱ ὁδηγήσαντες πάλιν τὸν Στόλον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν δόξαν καὶ τιμήν, εἶναι οἱ ἄξιοι υἱοὶ καὶ ἔγγονοί σας.

Οὕτω λοιπόν, ἀγαπητοί, καὶ τότε καὶ τώρα, καὶ σήμερον καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἐλπίς, καὶ τὰ πάντα ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἔθνος εἶναι ὁ Στόλος της ὁ εὐλογημένος. Ἂν δὲ μελετήσωμεν ἐπισταμένως τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, νομίζει τις ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ ἑκάστοτε τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ κατὰ τρόπον αἰσθητὸν τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος προστατευτικὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ.

Εἴθε δὲ καθὼς ὁ ἀείμνηστος Γ. Ἀβέρωφ εἶχε τὴν ἐμπνευσμένην πρόβλεψιν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Ἐθνικὸν στόλον διὰ γενναίου κληροδοτήματος, εἴθε προσέτι καθὼς καὶ οἱ ἀείμνηστοι νησιῶται προσέφεραν τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ Στόλου καὶ τοῦ Ἔθνους, νὰ τοὺς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῶν οἰκονομικῶν μας δυνάμεων νὰ συνδράμωμεν αὐτόν. Ἡ τοιαύτη συνδρομή μας θὰ εἶναι ἐξυπηρέτησις τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, θὰ εἶναι μία ἐκ τῶν προτέρων μεγίστη ἀναίμακτος νίκη τῆς Ἑλλάδος, νίκη ἥτις πλέον δὲν θὰ ἀνήκῃ εἰμὴ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἄνευ φειδωλίας καὶ γλισχρότητος θὰ προσφέρωμεν τὸν ἔρανόν μας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου. Γένοιτο!